

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/196/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617205802
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5617205802.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobkyne: E. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. H. E. L. XXXX/XX, N. Y., proti žalovanej: Ing. Eva Turková - správa a údržba bytového fondu, s miestom podnikania: Pod Slivkou 512/1, 031 04 Liptovský Mikuláš, IČO: 46 963 359, právne zastúpená: JUDr. Martin Balvan, advokát, so sídlom U. XX/XXX, XXX XX W., o zaplatenie 1.327,07 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 20C/20/2017-98 zo dňa 31. januára 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej **p r i z n á v a** proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala zaplatenia istiny 1.327,07 Eur. Žalovanej priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. Sporové konanie je ovládané prejednávacou zásadou, keď je na stranách, aby tvrdili a dokazovali rozhodujúce skutočnosti. Dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva stíha tú stranu, v ktorej záujme je, aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a stranou tvrdená, bola v konaní preukázaná ako pravdivá. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany za to, že v konaní budú preukázané jej tvrdenia; dôsledkom jeho neunesenia je procesný neúspech v konaní. Žalobkyňa v rozsiahlej žalobe uvádzala skutkové tvrdenia, ktoré boli v príkrom rozpore s označenými dôkazmi, jej tvrdenia boli protirečivé, navzájom si odporovali a vôbec neodôvodňovali nárok žalobkyne na náhradu škody. Žalobkyňa sa domáhala náhrady škody vo výške 1.327,07 eur. Zo žaloby ani z ostatných podaní žalobkyne nie je zrejmé, akým spôsobom bola z jej strany ustálená suma v tejto výške. Žalobkyňa tak nepreukázala oprávnenosť výšky žalovanej sumy. Žalobkyňa zároveň skutkovo neuviedla, aká povinnosť bola zo strany žalovanej porušená a aká je príčinná súvislosť medzi vznikom údajnej škody a porušením právnej povinnosti žalovanej. Žalobkyňa netvrdila a ani nepreukázala zákonné predpoklady pre vznik škody. Skutkové tvrdenia žalobkyne sú protirečivé. Na jednej strane žalobkyňa tvrdila, že voči predchádzajúcemu správcovi, ktorým bolo Stavebné bytové družstvo so sídlom v Liptovskom Mikuláši, nemala za rok 2009 žiadny nedoplatok, ktorá skutočnosť však z predložených dôkazov nevyplýva. Z listinného dôkazu označeného ako vyúčtovanie služieb za obdobie roku 2008 vyplýva, že už vtedy evidovalo bytové družstvo voči žalobkyni nedoplatok vo výške 142,11 eur, pričom je zrejmé aj to, že ide o nedoplatok v mene euro, keďže to z uvedeného výpisu jednoznačne vyplýva. Tento dlh bol zo strany žalovanej za žalobkyňu uhradený, napriek tomu žalobkyňa tvrdila, že existencia uvedeného nedoplatku narušila všetky vyúčtovania za nasledujúce roky 2010 až 2016, ktoré vyhotovila žalovaná ako správkynia. Žalobkyňa namietla nesprávnosť vyúčtovania ešte predchádzajúceho správcu, ktorým bolo Stavebné bytové družstvo v Liptovskom Mikuláši, so sídlom v Liptovskom Mikuláši (ďalej len SBD)

za rok 2009, ale žalobou sa domáhala škody voči žalovanej. Mal preto pochybnosti o pasívnej vecnej legitímácii žalovanej, keď žalobkyňa opakovane poukazovala na nesprávne vyúčtovanie, uskutočnené odlišným subjektom od žalovanej. Ak chce byť žalobca v spore úspešný, musí v žalobe uviesť skutočnosti odôvodňujúce ním uplatňovaný nárok voči žalovanému. O týchto skutočnostiach je povinný poskytnúť tzv. plný dôkaz. Ide o dôkaznú situáciu, kedy procesná strana v plnej miere, bez akýchkoľvek pochybností preukáže svoje skutkové tvrdenia a súd je povinný z týchto skutočností pri svojom rozhodnutí vychádzať. Ak po vykonanom dokazovaní nie je možné urobiť záver ani o pravdivosti tvrdenia strany sporu o určitej skutkovej okolnosti, ale ani záver o nepravdivosti tohto tvrdenia, znamená to, že tvrdená skutočnosť nebola preukázaná. Konštatoval, že žalobkyňa neunesla v konaní dôkazné bremeno ohľadne preukázania predpokladov vzniku škody ani ohľadne zodpovednostného subjektu, teda v konaní nebola preukázaná pasívna vecná legitímácia žalovanej. Poznamenal, že žalovaná je predsedníčkou Spoločenstva vlastníkov bytov Štefánikova 1468 v Liptovskom Mikuláši, IČO: 42 070 236 (ďalej len SVB). Predseda podľa citovaných zákonných ustanovení rozhoduje o všetkých záležitostiach spoločenstva, ak nie sú zákonom, zmluvou o spoločenstve alebo stanovami zverené inému orgánu spoločenstva. Žalovaná ako predsedníčka spoločenstva okrem iného spravuje finančné prostriedky spoločenstva na účte bytového domu, vymáha škodu, nedoplatky vo fonde prevádzky, údržby a opráv a iné nedoplatky. Nie je možné preto tvrdiť, že žalovaná vykázané nedoplatky od jednotlivých vlastníkov bytov vymáha pre seba, resp. že preplatky vracia jednotlivým vlastníkom bytov zo svojich prostriedkov. Vždy ide o dispozíciu s prostriedkami spoločenstva, preto aj v prípade, ak by žalobkyňa tvrdila a preukázala vznik škody, má za to, že sa škody domáhala voči subjektu, ktorému podľa hmotného práva nesvedčí zodpovednostné postavenie vo vzťahu k žalobkyni titulom náhrady škody. Žalobkyňa taktiež ani len netvrdila, akú konkrétnu povinnosť mala žalovaná porušiť, ktorá by zakladala nárok na náhradu škody. Napriek poučeniu zo strany súdu počas predbežného prejednaní sporu o tom, čo je potrebné tvrdiť a preukázať, žalobkyňa neuviedla rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera žalovaný nárok. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a nespĺnenie povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti, sa ďalšími dôvodmi (napr. vznesenou námietkou premlčania), ktoré by mohli byť dôvodom na zamietnutie žaloby v širších súvislostiach ani nezaoberal. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podala odvolanie žalobkyňa. Uviedla, že k žalovanej sume predložila kópie dokladov zo SBD z roku 2008 a 2009, v ktorých je nesprávne uvedený nedoplatok vo výške 142,11 Eur. Vo vyúčtovaní v roku 2008 SBD uviedlo ešte stav zaplatených mesačných platieb k 30.4.2009. V ročnom vyúčtovaní za rok 2008 bol nedoplatok -174,18 Sk a za údaj k 30.4.2009 je uvedené -136,33 Eur. Teda nedoplatok v roku 2008 bol - 174,18 Sk, čo je 5,78 Eur. Poukázala na stav, aký mala na účte ohľadne platenia poplatkov za byt k 30.4.2009 a z tohto dôvodu došlo k omylu, ktorý využila správkyňa SVB p. Turková vo svoj prospech. Uvedený omyl zatajila a neinformovala ju o tom, že eviduje nezrovnalosť na poslednom doklade po prevzatí správy bytového domu. V tejto chybe pokračovala i v ďalších rokoch. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uvádza klamlivé skutočnosti, keď poukazuje na zodpovednosť SBD, poukazovala na vyúčtovania z roku 2012, 2013, na zálohový predpis ohľadne nulovej obývanosti jednoizbového bytu. Podľa predložených dokladov v SBD podlžnosť -142,11 Eur nebola, nakoľko zaplatená suma v doklade 4.606,07 Sk bola vyjadrená v eurách, 142,11 Eur ako zaplatená suma a nie dlžná. P. Turková ako správkyňa SVD sa na jej úkor obohacovala. Výsledná suma 1.327 Eur, ktorej sa domáha, je výsledkom všetkých dôkladných prepočtov, ktoré musela prepočítať po zistení úmyselného zatajovaného skutku o podlžnosti 142,11 Eur nanovo bez dlhu. Žalovaná jej vytvorila vysokú finančnú škodu, ktorú vyčíslila v žalobe na základe pravdivých skutočností z dokladovaných platieb v bankách. Pre sumu -40,82 Eur ju diskriminujúcim a znevažujúcim spôsobom ohovárala pred ostatnými vlastníkami bytov v bytovom dome. Pokiaľ žalovaná namietala premlčanie s poukazom na § 101 ods. 1 Občianskeho zákonníka, má za to, že pri bezdôvodnom obohatení pre úmyselnú chybu SBD a aj pokračovaním správkyňou SVB je premlčacia doba upravená v § 107 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, kde je uvedené, že v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia sa právo na úhradu vzniknutej škody premlčí až za 10 rokov odo dňa, keď k úmyselnému obohacovaniu došlo. O neoprávnenom obohacovaní sa dozvedela až dňa 5.6.2017 z písomného priznania k úmyselnej skutočnosti voči jej osobe.

3. Žalovaná sa vyjadrila k odvolaniu žalobkyne, pričom sa plne stotožňuje s meritórnym rozhodnutím súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie vyhodnotil všetky sporovými stranami prezentované tvrdenia, skutočnosti a dôkazy tak jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, na základe čoho dospel k vecne správne a právne perfektnému záveru o absolútnej nedôvodnosti žaloby žalobkyne. Opätovne

poukázala na vznesenú námietku premlčania, keď žalobkyňa trvá na vrátení fiktívneho preplatku, ktorý mal vzniknúť v roku 2008 a 2009, pričom ju žaluje aj keď dlh nespôsobil a naopak za žalobkyňu SBD uhradila, čím sama spochybňuje ňou v žalobnom návrhu tvrdenú pasívnu vecnú legitimitáciu. Plne sa stotožňuje o neunesení dôkazného bremena žalobkyňou. Žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno tvrdenia a ani dôkazné bremeno pre potvrdenie skutočností uvádzaných ňou v žalobe, a to ani základných skutočností, z ktorých žalovaná vyvodzuje svoj uplatnený nárok čo do jeho vzniku, respektíve základu a tiež čo do jeho rozsahu, respektíve výšky. Nepreukázala vzťah a ani kauzálny nexus medzi pravdivosťou jej tvrdení a dôkazmi, ktoré predložila v konaní v podobe „predpísaných a uhradených záloh“, „potvrdení o pokladničných operáciách“, či „vyúčtovaní skutočných nákladov za služby spojené s užívaním bytu“, keď nijakým spôsobom nie je zrejmý ani len postup, prostredníctvom ktorého žalobkyňa dospela k žalovanej sume. Navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať náhradu trov konania.

4. Žalobkyňa podaním doručeným súdu dňa 28.5.2018 uviedla doplňujúce údaje k odvolaniu, na ktoré odvolací súd nemôže prihliadať, nakoľko v zmysle ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Lehota na podanie odvolania žalobkyňou uplynula dňa 3.3.2018 (sobota), ktorý deň sa posunul na najbližší pracovný deň 5.3.2018 (pondelok).

5. Žalobkyňa v replike poukázala na rovnaké skutočnosti ako vo svojom odvolaní a v písomnej žalobe. Zotrvala na svojom návrhu na zaplatenie žalovanej istiny a opätovne poukazuje na to, že bolo nesprávne vychádzané z dlhu v roku 2008 vo výške 142,11 Eur a že jej mali byť nesprávne vypočítané náklady za služby spojené s užívaním bytu, keď nebolo prihliadané na to, že byt nebol obývaný.

6. Žalovaná v duplike opäť poukázala na to, že akékoľvek nároky z roku 2008 a 2009 sú premlčané a vo vzťahu k týmto postráda procesnú legitimitáciu ako esenciálnu podmienku účasti v konaní. Žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno, keď nepreukázala žiadne zo svojich zmätočných tvrdení a opätovné dokladanie jednotlivých vyúčtovaní len dokazuje pravdivosť tvrdení žalovanej. Opätovne navrhla rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a priznať jej náhradu trov konania.

7. Žalobkyňa sa vyjadrila k duplike žalovanej, kde trvá na tom, že žalovaná sa na jej úkor úmyselne obohatila. Ako predseda SVB zodpovedá za škodu spôsobenú vlastníkom bytov v bytovom dome. Skutková podstata súvisí s predmetom činnosti Spoločenstva a svojim úmyselným vytváraním nepravdivých údajov o zálohových platiach za jednoizbový byt v predmetnom bytovom dome jej postupne za uvedené obdobia rokov 2009 až 2016 spôsobila finančnú škodu vo výške 1.327 Eur. Žiada späť len svoje zaplatené peniaze a nie peniaze iných vlastníkov bytov. Žalovaná ako správkyňa SVB je zodpovedná za vedenie správy bytového domu za všetky roky od 1.1.2010. Svoje tvrdenia podložila kópiami originálnych dokladov o vyúčtovaní za každý kalendárny rok od roku 2009 a sú jasným dôkazom, že jej tvrdenia a vyjadrenia neboli zmätočné, a preto na ne opätovne poukazuje. Je nezodpovedné zo strany žalovanej, že sústavne poukazuje na pravdivosť svojich tvrdení, keď súdu prvej inštancie sama nepredložila potrebné doklady na porovnanie ňou vystavených dokladov o zálohových platiach iných vlastníkov bytov v bytovom dome. Žalovaná pokračuje v úmyselnom obohacovaní sa tým, že jej naďalej nesprávne vyčísľuje vysoké náklady za neobývaný jednoizbový byt. Za rok 2017 pri vyúčtovaní opäť vyčísľila nedoplatok vo výške cca 40 Eur a pripočítala aj zaplatenie za ňou využitú právne služby advokátskej kancelárie. Uvedenú službu využila žalovaná bez predchádzajúceho súhlasu ostatných vlastníkov bytov. Navrhuje, aby krajský súd nepotvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a nepriznal právnomu zástupcovi žalovanej náhradu trov odvolacieho konania.

8. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté rozhodnutie v intenciách ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

9. Súd prvej inštancie zamietol žalobu žalovanej predovšetkým z dôvodu, že nepreukázala akú povinnosť mala žalovaná porušiť pri spôsobení jej škody a tiež nepreukázala pasívnu vecnú legitimitáciu žalovanej.

10. Vecná legitimitácia vyjadruje stav vyplývajúci z hmotného práva, ktorý v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Vecná legitimitácia vyjadruje postavenie sporovej strany v

hmotnoprávnom vzťahu. Sporová strana, ktorá je nositeľom tvrdeného hmotnoprávneho práva alebo oprávnenia, má aktívnu vecnú legitimáciu a sporová strana, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, má pasívnu vecnú legitimáciu. Súd môže žalobe vyhovieť len vtedy, ak žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti a ak sa v konaní táto skutočnosť nepreukáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku pasívnej vecnej legitimácie.

11. V preskúmvanej veci nie je sporné a vyplýva to i z listinných dôkazov predložených v spise, že žalovaná koná v mene SVB, a to v zmysle § 7c ods. 2 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Teda rozpis platieb a vyúčtovanie za jednotlivé roky vykonáva v mene spoločenstva vlastníkov bytov. Z tohto dôvodu žalovaná nemá pasívnu vecnú legitimáciu na tvrdenom bezdôvodnom obohatení žalobkyňou, ktoré napokon v žalobnom návrhu riadne nešpecifikovala a nebolo z tohto žalobného návrhu možné vyvodiť, akým spôsobom dospela k žalovanej sume a z akého dôvodu sa mala žalobkyňa bezdôvodne obohatiť na jej úkor. Poukazovanie na nedoplatok z roku 2008 je nenáležitý, nakoľko z vyúčtovania za rok 2008 vyplýva, že bol tu nedoplatok vo výške 142,11 Eur, a to ku stavu 30.4.2009. Ku koncu roka však bol evidovaný nedoplatok vo výške 5,76 Eur a vo vyúčtovaní za rok 2009 (č.l. 52 - 53) vyplýva, že žalovaná započítala nedoplatok z roku 2008 vo výške 5,78 Eur.

12. Podľa § 7c ods. 4 zák. č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, predseda zodpovedá za škodu spôsobenú spoločenstvu, vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome alebo tretím osobám porušením svojich povinností alebo prekročením svojich právomocí.

13. Pri posudzovaní zodpovednosti predsedu spoločenstva sa uplatnia všetky základné predpoklady vzniku škody v zmysle všeobecnej právnej úpravy zodpovednosti za škodu podľa Občianskeho zákonníka. Základnými predpokladmi občianskej zodpovednosti sú protiprávny úkon, vznik škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody a zavinenie. Základným predpokladom vzniku tejto zodpovednosti je porušenie povinností predsedu alebo prekročenie jeho právomocí, ktoré mu vyplývajú zo zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, ale aj z iných právnych predpisov vzťahujúcich sa na správu domu. Rozsah právomocí predsedu je daný ustanovením § 7c ods. 2 citovaného zákona. Základné povinnosti predsedu spoločenstva sú upravené v § 7 ods. 8, § 7d ods. 3 a § 5 ods. 2, § 7c ods. 7 citovaného zákona, medzi ktoré isto patria i ďalšie povinnosti, ako aj vykonávanie správy majetku vlastníkov, sledovanie úhrad za plnenia, vykonávanie bankových operácií, zabezpečenie údržby a opráv spoločných častí a zariadení v dome a podobne. Pokiaľ žalobkyňa namietala vyúčtovanie zálohových platieb za byt odvolací súd poukazuje na to, že v zmysle ust. § 14b ods. 1 písm. i/ a j/ zák.č. 182/1993 Z.z. vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome prijímajú rozhodnutia nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ak hlasujú o preddavkoch do fondu prevádzky, údržby a opráv a účele použitia prostriedkov fondu prevádzky, údržby a opráv, zásadách hospodárenia s týmito prostriedkami vrátane rozsahu oprávnenia disponovať s nimi a zásadách určenia výšky mesačných úhrad za plnenia. Preto o týchto zálohových platbách rozhodujú všetci vlastníci bytov a nie je možné pričítať za vinu žalovanej stanovenie výšky týchto zálohových platieb. Ako už bolo vyššie konštatované, vo vyúčtovaní za rok 2008 ku koncu roka bol konštatovaný nedoplatok 5,78 Eur, ktorý nedoplatok následne bol odzrkadlený vo vyúčtovaní za rok 2009 vykonané žalovanou v mene SVB. Žalovaná teda neporušila žiadnu svoju povinnosť a neprekročila svoje právomoci ako predseda spoločenstva.

14. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie správne konštatoval, že žalovaná v žalobe relevantne nešpecifikovala svoj uplatňovaný nárok (z jej tvrdených skutočností a predložených dokladov nebolo možné ustáliť výšku požadovanej sumy), preukázala akého protiprávneho úkonu alebo prekročenia právomocí sa mala žalovaná, ako správkyňa spoločenstva dopustiť a napokon nepreukázala jej pasívnu vecnú legitimáciu.

15. Odvolací súd opätovne poukazuje na ust. § 365 ods. 3 CSP, v zmysle ktorého odvolacie dôvody je možné meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty. Preto podanie žalobkyne doručené súdu dňa 28.5.2018 nemôže byť predmetom odvolacieho prieskumu, hoci v tomto podaní sa žalobkyňa snažila vysvetliť, ako dospela k výslednej žalovanej sume. Rovnako v zmysle ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu; má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej

viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Pokiaľ teda žalobkyňa vo vyjadrení k duplike žalovanej poukazovala, že za rok 2017 pri vyúčtovaní mali byť pripočítané aj náklady za žalobkyňou využitú právnu službu advokátskej kancelárie, ide o novoty v odvolacom konaní a napokon z obsahu žaloby nevyplýva, že predmetom konania mali byť nedoplatky aj za rok 2017.

16. Vzhľadom na vyššie konštatované skutočnosti súd prvej inštancie správne rozhodol, keď žalobu žalobkyne zamietol, preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Úspešnou stranou odvolacieho konania bola žalovaná, a to v celom rozsahu, preto jej súd priznal proti odvolateľke - žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

18. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)